

qui arbitrantur aliquid se passuros, & qui ab his, & hæc, & tunc. Non arbitrantur autem se passuros, neque qui in prosperitatibus magnis sunt. Itaque contumeliosi sunt, & parvifactoræ, & audaces. Atque efficiunt tales diuitiæ, robur, multitudine amicorum, potentia. Neque qui iam se passos esse omnia existimant atrocità, & qui obrigerunt ad futurum, ut qui tyranno iam roquentur, sed oportet aliquam subesse spem salutis in ea re, de qua angantur. Signum autem est, quia metus paratos ad consultandum reddit. At qui nemo consultat de rebus desperatis. Quare oportet tales parare, cum fuerit melius, eos metuere, quod tales possunt pati, quia alij maiores passi sunt, & ostendere similes pati, aut passos esse, & ab iis, à quibus non arbitrabantur, & hæc, & tunc, cum minimè arbitrabantur. Quoniam verò metus apparet, quid sit, & metuenda, & quomodo singuli se habentes timeant, apparet ex his etiam, Fidere quid fit, & in quibus versentur fidentes, & quomodo affecti fidentes. Fidentia enim contraria est metui, & quod fidentiam habet, ei, quod metum. Quare spes cum phantasia rerum salutarium, ut quæ prope sint, metumdarum verò, aut quæ non sint, aut quæ longè sint. Sunt autem quæ fidentiam afferunt, & atrocità quæ sunt longè, & fidentiam afferentia quæ prope. Et emendationes si adsint, & auxilia vel multa, vel magna, vel utraque. Et si neque iniuriam acceperint, neque intulerint. Et, si competitores aut non sint omnino, aut non habeant facultatem, aut facultatem habentes sint amici, aut beneficium fecerint, aut acceperint. Aut si plures sint, quibus eadem profint, aut præstantiores, aut virique. Ipsi autem sic se habentes fidentes sunt, si multa se rectè egisse arbitrentur, & non passos esse. Aut si sæpe incidierint in atrocità, & euaserint. Benefariam enim homines perturbationis expertes fiunt, vel quod experti nõ sunt, vel quod auxilia habeant, ut in maritimis periculis, & imperiti tempestatibus fidunt futuris, & auxilia habentes propter experientiam. Et cum similibus non sit res metuenda, neque inferioribus & quibus præstantiores se arbitrantur esse. Arbitrantur autem iis, quos vicerint, siue ipsos, siue præstantiores, siue similes. Et si adesse ipsis arbitrentur plura, & maiora, quibus excellentes metuendi sunt. Ea verò sunt,

A οἰομῆροις τε παθεῖν αἰ, καὶ τῶν ὑπο τῶν τῶν καὶ ταῦτα, καὶ τότε, ἐκ οἰονταί, δὲ παθεῖν αἰ οὐ τε οἱ ἐν ὄντων μεγάλαις ὄντες, καὶ δοκῶντες· διὰ ὑβρείων καὶ ὀλιγοφροσίνων καὶ ἀρραστῶν ποιεῖ δὲ τῶν πρῶτοις πλούτου, ἐξουσίας, πολυφιλίας, δυνάμει. οὐτε οἱ ἢ διηπεπονθέντων νομίζοντες τὰ δεινὰ, καὶ ἀπεφυγμένοι πρὸς τὸ μέλλον, ὥσπερ οἱ ἀποτυμπαυζόμενοι ἢ διηπεπονθέντων πινὰ ἐλπίδα ὑπέστησαν σωτηρίας, ἀλλὰ οὐ ἀγωνίσαντο. σιμῶν δὲ ὁ γὰρ φόβος βουλευτικοὺς ποιεῖ. καὶ τὴν οὐδὲς βουλῶνται ἀλλὰ τῶν ἀνεπιτήδων ὥστε δὲ τούτοις περὶ σκευάζειν, ὅταν ἢ βέλτερον τὸ φοβεῖσθαι αὐτοῖς, ὅπ τι τοῦτο εἶσι, οἷοι παθεῖν καὶ γὰρ ἄλλοι μείζους ἔπαθον, καὶ τῶν ὁμοίως δεινῶν πάσχοντες, ἢ πεπονθέντας, καὶ ὑπο τούτων ὑπ' αὐτῶν ὄντων, καὶ ταῦτα, καὶ τότε ὅτε ἐκ φρόντο· ἐπεὶ δὲ ἀπὸ φόβου φανερόν τι ὅτι, καὶ ἀπὸ τῶν φοβερόν, καὶ ὡς ἔκαστος ἔχοντες δεδίασι, φανερόν ἐκ τούτων, καὶ τὸ διαφέρει τὸ ὅτι, καὶ ἀπὸ πῶτα διαφραλέας, καὶ πῶς διακειμένοι διαφραλέοι εἰσὶ τῶν, τε γὰρ δειρότερον ἐναντίον τῶν φόβου, καὶ τὸ διαφραλέον τῶν φοβερόν ὥστε μὲν φαντασίαις ἢ ἐλπίσιν ἢ σωτηρίας, ὡς ἐγγύς ὄντων τῶν δὲ φοβερόν, ἢ μὴ ὄντων, ἢ πόρρω ὄντων. ἐστὶ δὲ διαφραλέα, τὰ τε δεινὰ πόρρω ὄντα, καὶ τὰ διαφραλέα ἐγγύς. καὶ ἐπαυροῦσθαι ἐὰν ὄσιν, καὶ βουθέειν, ἢ πολλὰ, ἢ κεράλαι, ἢ ἀμφω. καὶ μῆτε ἠδικομῆροις, μῆτε ἠδικηκότερον ὄσιν. αὐταγωνιστέα τε ἢ μὴ ὄσιν ὅλας, ἢ μὴ ἔχουσι δυνάμει ἢ δυνάμει ἔχοντες, ὡς φίλοι ἢ πεπονηκότερον ὄσιν, ἢ πεπονθέντες. ἢ ἐὰν πλείους ὄσιν οἷς ταῦτα συμφέροι, ἢ κρείττοις, ἢ ἀμφω· αὐτὸ δὲ οὕτως ἔχοντες, διαφραλέοι εἰσὶν· ἐὰν πολλὰ κεραιώματα ὄσιν, καὶ μὴ πεπονθέντων. ἢ ἐὰν ποικίλαις ἐληλυθότες ὄσιν εἰς τὰ δεινὰ, καὶ διαπεφυγότες· διχῶς γὰρ ἀπαθεῖς γίνονται οἱ ἄνθρωποι, ἢ τῶν μὴ πεπεισθέντων, ἢ τῶν βουθέειν ἔχοντων ὡσπερ ἐν τοῖς καὶ θαλάσσιον κινδύνοις, ὅτε ἀπίστοι χερμαῖονος, διαφραλέοι τὰ μέλλοντα· καὶ οἱ βουθέειν ἔχοντες, διὰ τὴν ἐμπειρίαν. καὶ ὅταν τοῖς ὁμοίοις μὴ ἢ φοβερόν, μὴ δὲ τοῖς ἢ πῶσι, καὶ ὡν κρείττοις οἰονταί, ὡς οἰονταί, δὲ, ὡν κεραιώματα σιν, ἢ αὐτῶν, ἢ τῶν κρείττων, ἢ τῶν ὁμοίων, καὶ ἐὰν ὑποτῶν, καὶ ἐγγύς

αὐτοῖς οἰονταί πλείον καὶ μείζον, οἷοι ὑποτῶντες φοβεροὶ εἰσι. ταῦτα δὲ ὅτι, πλείονος χερμαῖονος, καὶ ἐγγύς